

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบันการศึกษาทางด้านภาษาไทยนับได้ว่าเป็นสาขาที่มีความสำคัญที่สุดในแง่ของการเป็นพื้นฐานในการศึกษาวิชาอื่น และในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นทั้งมรดกทางวัฒนธรรมอันสำคัญ และเป็นเครื่องบ่งชี้เอกลักษณ์ของชาติ ดังพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานในพิธีพระราชทานรางวัลการประกวดอ่านทำนองเสนาะของกรมศิลปากร เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2531 ตอนหนึ่งว่า "ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดของชนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็น วัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติอีกด้วย เราผู้เป็นอนุชนจึงควรภูมิใจช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่บรรพบุรุษได้อุทิศส่สร้างสรรคขึ้นไว้ให้เจริญสืบไป" (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2525, หน้า 4) นอกจากนั้นการศึกษาภาษาไทยยังเป็นรากฐานที่ถือว่าสำคัญที่สุดในแง่ของวิถีชีวิตความเป็นไทยที่จะนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพ และการศึกษาโดยทั่วไปด้วย จึงนับว่าภาษาไทยเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และเป็นแนวทางของทุก ๆ ด้านในอันที่จะทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กรมวิชาการ, 2532, หน้า 3) รวมทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ดังนั้นการจัดการศึกษาให้ประชาชนมีความรู้พื้นฐานที่ถูกต้อง และมีทัศนคติ เจตคติที่ดีต่อภาษาไทย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จึงเป็นประการสำคัญในอันที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535, หน้า 20)

วิชาภาษาไทยเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเปิดสอนเป็นวิชาบังคับทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมุ่งหวังเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการสื่อสารทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นวิชาทักษะที่ต้องเรียนรู้ และฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญ รวมทั้งรู้จักการวิเคราะห์วิจารณ์จากการฟังและการอ่าน การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถด้านการใช้ภาษาบนรากฐานของความมีเหตุผล และเห็นความสำคัญของการเรียนรู้

ภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2538, หน้า 3) ซึ่งในการจัดการศึกษาด้านภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการด้วยกัน แต่ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของผู้เรียนมากที่สุดก็คือ ครู แม้ว่าปัจจุบันกระบวนการเรียนการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือผู้เรียนสำคัญที่สุดก็ตาม แต่ไม่ว่าจะจัดการสอนในรูปแบบใดผู้ที่มีหน้าที่วางแผน และจัดกระบวนการเรียนรู้ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนก็คือครู เพราะฉะนั้นผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้นาน้อยเพียงใด หรือมีเจตคติอย่างใดนั้น จึงขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ (กรมวิชาการ, 2532, หน้า 25)

บทบาทโดยตรงของครูคือผู้ให้การศึกษาหรือผู้ชี้แนะทางการศึกษา ดังนั้นครูจึงต้องมีความเข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาสาระของวิชาที่จะสอนเป็นอย่างดี เข้าใจจิตวิทยา มีมนุษยสัมพันธ์ มีทั้งความรู้ และประสบการณ์เพียงพอที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียนในแง่ของการปฏิบัติให้มีความสัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วยการบูรณาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2524, หน้า 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันได้มีการปฏิรูปการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มุ่งเน้น การประกันคุณภาพทางการศึกษา และปฏิรูปบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อให้ ผู้เรียนได้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งแนวทางที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่จะทำให้อุทิศสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพคือ การนิเทศการศึกษาเพราะการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงานของครู หรือบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถนำไปพัฒนาตนเอง พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการนิเทศนั้นมีหลักสำคัญคือ จะต้องทราบความต้องการของครูผู้สอนแล้วจึงจัดวางแผนการนิเทศการศึกษาให้สอดคล้องต่อความต้องการของครู ไม่ควรจะเริ่มจากปัญหาของผู้ทำการนิเทศเอง (ปรียาพร วงศ์อนุตโรจน์, 2536, หน้า 46)

การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร ทักษะการสอน เทคนิควิธี และกระบวนการต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนการสอนจึงเกิดผลสัมฤทธิ์ได้ยาก และทำให้ผู้เรียนขาดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย ซึ่งการมีเจตคติที่ดีเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากเพราะการเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ประสบผลสำเร็จนั้น พื้นฐานที่สำคัญที่สุดคือความสามารถทางด้านภาษาไทย รวมทั้งความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาไทยในฐานะของผู้สืบสานมรดกทางภาษาอันเป็นวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติอีกด้วย

กรมวิชาการ (2532, หน้า 88) ได้สำรวจปัญหาการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีปัญหาในการจัด

การเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ คือ ด้านหลักสูตรครูมีปัญหาในการวิเคราะห์ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูมีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยมุ่งศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ คือด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้มีโอกาสพิจารณาปัญหาต่าง ๆ ที่ต้องการรับการช่วยเหลือ เพื่อการจัดการนิเทศการสอน และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน

คำถามในการวิจัย

1. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 อยู่ในระดับใด
2. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามเพศ แตกต่างกันหรือไม่
3. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกันหรือไม่

4. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประสบการณ์การสอน แตกต่างกันหรือไม่

5. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำแนกตามขนาดโรงเรียน แตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามเพศ มีความแตกต่างกัน

2. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามวุฒิการศึกษา มีความแตกต่างกัน

3. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน มีความแตกต่างกัน

4. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนขนาดต่างกัน มีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อศึกษานิเทศก์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย และผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ดังนี้

1. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการนิเทศการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

2. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นข้อมูลในการนำไปวางแผนการจัดนิเทศการสอนครูผู้สอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีหน้าที่นิเทศการสอนที่สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการนิเทศการสอนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา ผู้วิจัยมุ่งสำรวจความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ตามแนวการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย หลักสูตรมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 1.3 ด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน
- 1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำนวน 170 โรงเรียน 998 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียนใน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว และนครนายก โดยใช้ตารางการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรต้น (independent variable) ได้แก่

3.1.1 เพศ แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง

3.1.2 วุฒิการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือ ปริญญาตรี และระดับสูงกว่าปริญญาตรี

3.1.3 ประสบการณ์ในการสอน แบ่งเป็น 3 ระดับคือ ประสบการณ์น้อย ประสบการณ์ปานกลาง และประสบการณ์มาก

3.1.4 ขนาดโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาดคือ โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยใน 4 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านหลักสูตร

3.2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.3 ด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน

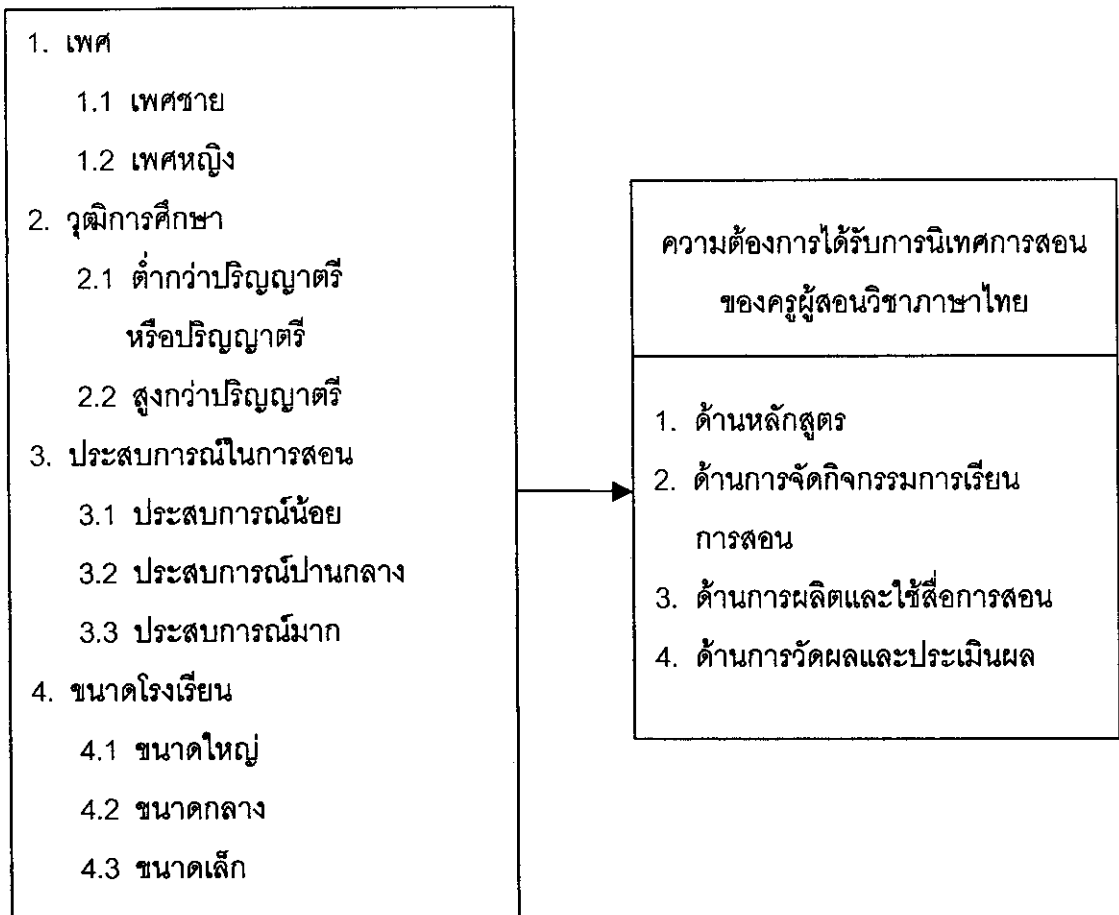
3.2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความต้องการได้รับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ใน 4 ด้านที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ, 2524) คือ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่งจากกรอบแนวคิดของกรมวิชาการผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นความต้องการได้รับการนิเทศการสอนใน 4 ด้าน และกำหนดตัวแปรอิสระเป็นลักษณะของครูผู้สอน ด้านเพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาดโรงเรียน กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการได้รับการนิเทศการสอน หมายถึง ความรู้สึกที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 เห็นว่าจำเป็น หรือมีความ ต้องการให้มีการช่วยเหลือแนะนำเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุ ตามความมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งหมายถึง ความต้องการในการนิเทศการสอน 4 ด้าน คือ

1.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการจุดมุ่งหมาย โครงสร้างของเนื้อหาหลักสูตรมัธยมศึกษา การวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อนำไปใช้จัดทำแผนการสอน การกำหนดสาระสำคัญ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และทิศทางในการจัดประสบการณ์ให้ กับผู้เรียน

1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การเลือกใช้เทคนิควิธีสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การจัดบรรยากาศการเรียนให้ สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา การจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม การใช้ทฤษฎีและหลักการ ทางจิตวิทยาการเรียนรู้ การศึกษาพัฒนาการของเด็ก และกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม

1.3 ด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน หมายถึง การสร้างและจัดหาสื่อการสอนที่ เหมาะสมและมีคุณภาพ การเลือกใช้สื่อการสอน เทคนิคการใช้สื่อการสอน การสร้างคู่มือการเรียน แบบฝึกทักษะ การแสวงหาสื่อการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียน การใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา การจัดเก็บ ยืม ใช้อัดซ่อมแซม บำรุงรักษา และการประเมินผลการใช้ และการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจในการ สร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เทคนิคการวัดผลและประเมินผลการเรียน การวัดผลให้ ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง การจัดทำ แฟ้มสะสมงานของนักเรียน การวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่หลักสูตรต้องการ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

2. การนิเทศการสอน หมายถึง การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ หรือให้คำปรึกษา ของผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด หรือศึกษานิเทศก์ แก่ครูผู้สอน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ผู้นิเทศการสอน หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่แนะนำ ช่วยเหลือ ในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวด และศึกษานิเทศก์ เป็นต้น

4. เพศ หมายถึง เพศของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย แบ่งเป็น เพศชาย และเพศหญิง

5. วุฒิการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่จบหลักสูตร ภาษาไทยโดยตรง ทั้งในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

6. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้ทำ หน้าที่สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งในการแบ่งประสบการณ์ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

6.1 ประสบการณ์น้อย หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ที่อยู่ในช่วง เปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 1 - 33

6.2 ประสบการณ์ปานกลาง หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่อยู่ในช่วง
เปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 34 - 66

6.3 ประสบการณ์มาก หมายถึง ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่อยู่ในช่วง
เปอร์เซ็นต์ไทล์ ตั้งแต่ 67 - 100

7. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ปริมาณของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนซึ่งนำมากำหนดเป็น
ขนาดโรงเรียนตามเกณฑ์ของ กรมสามัญศึกษา (2544, หน้า 21) ดังนี้

7.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คน
ขึ้นไป

7.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่
500 - 1,499 คน

7.3 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน